

som Folkethinget i denne Henseende har at opfylde; men det er mig ikke muligt at svare et bestemt Ja eller Nei. Hvad enten jeg vilde sige Ja eller Nei, vilde jeg sige Mere, end der staaer klart og bestemt for mig; men det staaer, som sagt, klart og bestemt for mig, at det var udralt fra mange Sider, og fra dem, der paa Thingets Vegne havde med denne Sag at gjøre, at et rundeligt Honorar var Noget, som den valgte Sagfører kunde gjøre Regning paa, og at det heller ikke var den Mand ubekendt, der valgtes. Forkastelsen af det foreliggende Forslag vil, efter min Mening, have en ikke ringe Indflydelse paa Folkethingets Brug af den det indrømmede Anslagemagt; thi det vil komme til at staae i en skæv Stilling, naar den Mand, som det vælges til offentlig Anklager, ikke er forpligtet til at udføre Sagen, og det heller ikke vil kunne træffe nogen Overenskomst med ham, som det er vis paa at kunne holde. Naastøvst vil man sige, at de Mænd, der vælges til at udføre sige Sager, strax naar man henvender sig til dem, skulde gjøre deres bestemte Fordringer saaledes, at der blev afsluttet en bestemt Contract, som man da gik ind paa, (Stemmer: Ja!) ja, det er jo en Smags- og BehagsSag. Jeg vil endnu kun sige Saameget, at, forsaavidt man ved en Gjæld forstaaer, at man opfylder et Krav, som man anseer berettiget, tilfredsstiller en Fordring, som man finder rimelig, erlægger en passende Godtgjørelse for et udført Arbejde, saa er det min Mening, at vi ved at antage Forslaget betale en Gjæld. — Efter min Mening har man meget forvansket denne Sags hele Stilling, naar man stiller den her som en Nationalbelønning. — Hvad der just bevægede Finantsudvalget til at forandre sin tidligere Indstilling, det var, at det muligviis kunde faae Udseende af, at den foreslaede Udbetaling skulde gjælde for en Art Nationalbelønning; vi toge da Sagen langt simplere, vi foreslog at honorere den, til hvem Rigsrettsagens Udførelse var overdraget, og derfor blev Underændringsforslaget stillet, der gaaer ud paa, at Summen skal bevilges som en Udgift til Folkethinget. Man har talt om „Coterie“; ja, det maatte da være Finantsudvalget, der var dette

Coterie, der vilde, „at dets gode Ven Brodskulde have denne Godtgjørelse“; jeg staaer ikke i det Forhold til Vedkommende, at nogenformest Skygge i saa Henseende kan falde paa mig. Det er meget let at rette saadanne Angreb og vække Mistanke; det er meget let at kaste Skygge paa Folk i deres redeligste Bestræbelser; let er det at finde uædle Bevæggrunde, og let høier Menneskehjertet sig til den, der siger: Han har de og de personlige, smaalige Grunde, det og det ligger bag ved det, han stiller frem — men den, der bevæger sig i offentlige Forhold, maa vide at finde sig deri.

For mig staaer Sagen saaledes, at Folkethinget i en stærk bevæget politisk Tid har holdt sammen. (Aale: Hør!) Den ærede Rigsdagsmand sad her ikke dengang, han kan ikke gjøre Fordring paa at have været med os — jeg siger, at Folkethinget i en stærk bevæget Tid har holdt sammen, og at den foreliggende Sag er Afslutningen af den Tid, da vi Alle holdt sammen og gik sammen. Jeg maa derfor ogsaa troe, at det var en feilagtig Opfattelse af Sagen, som forrige Gang bevægede Flere til at stemme imod Forslaget; jeg vil haabe, at de, som i hiin Tid vare med i den politiske Kamp, i den hele alvorlige Strid, som da førtes, ogsaa nu ville holde sammen til det Sidste og give det Votum, der maa ansees som det sidste Bølgeflag af den Bevægelse, som dengang foregik.

Indenrigsministeren: En æret Rigsdagsmand, som tidligere meget varmt har talt for dette Forslag, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage), har med paafjønnelesværdig Oprigtighed sagt, at det, som det kom an paa i denne Sag var, at tage Fornuften fangen under Troen, nemlig fangen under Troen paa Finantsudvalgets Fleertal. Nu er det aldeles vist, at blandt de ærede Medlemmer, der danne Finantsudvalgets Fleertal, ere netop de Mænd, hvis Autoritet jeg paa ingen Maade kan ønske nedsat her i Thinget; der findes mellem dem netop de Mænd, som jeg ønsker længe maae opretholde den Indflydelse, som de ved deres Dygtighed